Scolytus triarmatus EGGERS.

En för Sverige ny barkborre.

Av

V. v. BUTOVITSCH.

I det material av splintborrar, som finnes bland skogsförsöksanstaltens samlingar, förekomma också några exemplar, som av prof. I. TRÄGÅRDH sommaren 1926 insamlats på en torkande alm i Hagaparken och av honom godhetsfullt ställts till mitt förfogande i och för den undersökning över splintborrarnas morfologi och systematik, varmed jag är sysselsatt och för vilken arbetsplats beretts mig vid skogsförsöksanstalten.

Vid första anblicken likna djuren i hög grad den större almsplintborren (*S. scolytus),* men vid närmare undersökning framträda betydande olikheter. Förutom de 2 upphöjningar på 3:e och 4:e buksegmenten, som utmärka denna art, finnes ytterligare en dylik på 2 segmentet. I stället för den gula, sammetsliknande behåringen på pannan hos *S. scolytus* har den ifrågavarande arten sparsamt gråa hår på pannan, varjämte punkteringen på täckvingarna är avvikande. Ett studium av litteraturen visar, att arten fullständigt överensstämmer med den av EGGERS (Entomologische Blätter 1912 s. 205—6) beskrivna *S. triarmatus.*

Denna sällsynta art beskrevs av EGGERS på en hona, som förekom utan närmare lokaluppgift i en samling franska barkborrar men av honom misstänktes härstamma från södra Frankrike. REITTER betvivlade sedermera i sina bestämningstabeller (1913), att arten är självständig; han tror att det blott är en ♀ av *S. scolytus* FABR., hos vilken den 2:a sterniten också har en liten tand.

Denna REITTERS uppfattning håller emellertid ej streck. En anatomisk undersökning av tuggmagen, penis, receptaculum seminis samt av de ♂ och ♀ sterniterna visar nämligen tydligt, att *S. triarmatus* är en självständig art.

EGGERS, som varit i tillfälle att undersöka material från Haga, har dels bekräftat bestämningens riktighet, dels fått sin uppfattning om artens självständighet bestyrkt.

Fyndet av *S. triarmatus* i Sverige är naturligtvis av stort djurgeografiskt intresse. Vid undersökningen av det material, som beredvilligt utlånats från museerna i Stockholm, Uppsala, Lund, Göteborg samt från prof. TULLGREN och redaktör JANSSON, har det visat sig, att *S. scolytus* blott är känd från Skåne, medan *S. triarmatus* dessutom är funnen i Blekinge, Västmanland och Stockholmstrakten.

I en nära framtid kommer arten att bli närmare beskriven i samband med mitt arbete över de paläarktiska splintborrarna.
